

KRAJOWA IZBA KOMUNIKACJI ETHERNETOWEJ

ul. Lindleya 16, 02-013 Warszawa
tel. + 48 22 2928700, fax +48 22 2928701
www.kike.pl, e-mail: biuro@kike.pl, grap@kike.pl
KRS 0000316678, REGON 141637224, NIP 9512270210

Warszawa, dnia 6.02.2019 r.

ID KIKE: 68-GRAP/19

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Urząd Komunikacji Elektronicznej w Warszawie
ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa

***Znaki UKE: DHRT.WIT.6082.1.2018, DHRT.WIT.6082.2.2018, DHRT.WIT.6082.3.2018,
DHRT.WIT.6082.4.2018, DHRT.WIT.6082.5.2018, DHRT.WIT.6082.6.2018***

STANOWISKO KONSULTACYJNE

dotyczące projektów decyzji określających warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej w zakresie kabli telekomunikacyjnych

Działając w imieniu Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej w Warszawie (dalej **KIKE**), niniejszym przedstawiamy stanowisko odnoszące się do warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej w zakresie kabli telekomunikacyjnych, które stanowią załączniki nr 1 do projektów decyzji w następujących sprawach: DHRT.WIT.6082.1.2018, DHRT.WIT.6082.2.2018, DHRT.WIT.6082.3.2018, DHRT.WIT.6082.4.2018, DHRT.WIT.6082.5.2018, DHRT.WIT.6082.6.2018.

W piśmie Izba posługuje się pojęciami zdefiniowanymi w ww. załącznikach do projektów decyzji. KIKE wyraża przekonanie, iż w przypadku regulacji dostępu do kabli telekomunikacyjnych przez Prezesa UKE decyzje powinny określać warunki, które zapewnią OK rzeczywistą i korzystną możliwość korzystania z istniejącej infrastruktury innych przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Z uwagi na tożsamość treści przedmiotowych warunków wszystkie uwagi zamieszczono w jednym piśmie.

I. Uwagi do narzędzia określającego cenę – załącznik nr 5 do Warunków:

W pierwszej kolejności KIKE zwraca uwagę, że zaproponowane przez Prezesa UKE narzędzie do określania wysokości cen jest niepraktyczne i uniemożliwia małym operatorom prawidłowe ich wyliczenie. W konsultowanych decyzjach Prezes UKE nie wprowadził nominalnych opłat za

Razem możemy więcej!

usługi związane z dostępem do kabli wewnątrzbudynkowych (jak np. w decyzjach dotyczących kanalizacji). Jest to znaczące odstępstwo Prezesa UKE od dotychczasowej praktyki, gdzie opłaty za usługi regulowane (ustawowo lub w decyzjach) były wskazywane nominalnie.

Jednocześnie zaproponowany mechanizm może być podstawą do zawyżania opłat przez niektórych przedsiębiorców. Zbyt skomplikowane (a nawet tylko skomplikowane) narzędzie, takie jak przykładowo w konkursach POPC (narzędzie do wykonania testu MS), w naszej ocenie skutecznie zniechęci przedsiębiorców do współpracy, rodzić będzie wątpliwości i spowoduje wzrost ilości sporów.

KIKE oraz jej członkowie dokonali dokładnej analizy mechanizmu wyznaczania opłat za dostęp do kabli wewnątrzbudynkowych i pragną wskazać, że przyjęty mechanizm wydaje się być błędny. Po pierwsze, jest on bardzo trudny do wypełnienia przez małych i średnich operatorów. Wymaga on bowiem prowadzenia bardzo skrupulatnej rachunkowości z podziałem na poszczególne inwestycje budynkowe, co rzadko jest spotykane wśród operatorów MŚP. Z tego względu KIKE i jej członkowie nie są w stanie zweryfikować wysokości opłat jakie z tego mechanizmu zostaną wyliczone. Po drugie, mechanizm ten spowoduje, że każdy operator będzie miał inną stawkę za swoje usługi w zakresie udostępniania kabli wewnątrzbudynkowych, której w dodatku nie da się przewidzieć. Przykładowo, dwóch operatorów tej samej wielkości i z taką samą infrastrukturą mogą uzyskać dwa różne wyniki z uwagi na odmienne zdefiniowanie kosztów, jakie powinni wziąć pod uwagę. Z tego względu rozwiązanie to doprowadzi z jednej strony do asymetrii rozliczeń za analogiczne usługi, a z drugiej spowoduje stan niepewności co do cenowych warunków dostępu.

Po trzecie, uzyskane za pomocą tego mechanizmu opłaty nie będą mogły być weryfikowane przez operatorów korzystających. Żaden z nich nie będzie miał bowiem wglądu do wypełnionego formularza z uwagi na tajemnicę przedsiębiorstwa. Oznacza to, że właściwie każdy dostęp do budynku skończy się sporem co do warunków finansowych. Mowa tu właściwie o sporze co do dostępu do kabli każdego odrębnego budynku, gdyż mechanizm zaproponowany przez Prezesa UKE będzie wymagał ciągłego przeliczania stawek dla odrębnych budynków. Co więcej, stawki tego samego operatora będą się różniły również w zależności od roku w którym zostanie wykonane wyliczenie.

Ponadto, więksi operatorzy posiadający odpowiednio rozbudowane działy rachunkowe będą miały przewagę nad innymi, mniejszymi operatorami. Tacy operatorzy będą mieli możliwość odpowiedniej agregacji swoich kosztów, czego inni operatorzy nie będą w stanie ani zrobić, ani nawet zweryfikować.

Podsumowując powyższe, przyjęte rozwiązanie spowoduje poważny chaos w usługach dostępu do kabli wewnątrzbudynkowych i zwiększy ilość sporów przed Prezesem UKE. Ponadto jak już wcześniej wskazano, rozwiązanie to jest całkowicie sprzeczne z dotychczasową praktyką wyznaczania opłat za usługi hurtowe w wersji nominalnej oraz utrzymywanie asymetrii rozliczeń w zależności od wielkości operatorów, a nie sposobów księgowania kosztów.

II. Uwagi do części I:

W pierwszej kolejności zwracamy uwagę, że z decyzji nie wynika jasno, czy udostępniany może być kabel, który nie jest bezpośrednio doprowadzony do lokalu abonenta. Ze wskazanej na początku definicji *Kabla telekomunikacyjnego* wynikałoby, że taki kabel byłby przedmiotem udostępnienia. Przeczą temu jednak inne postanowienia decyzji, gdzie wyraźnie wskazuje się na kable, które służą świadczeniu usług *danemu abonentowi* (patrz np. Cz. I Rozdział 1, Przedmiot Warunków Dostępu) lub w *danym lokalu* (patrz np. Cz. II Rozdział 1, ust. 1.1.). Izba proponuje doprecyzowanie, czy przedmiotem dostępu jest tylko kabel doprowadzony do lokalu, czy może nim być także kabel na określonym odcinku w budynku, ale nie doprowadzony do lokalu.

1. Rozdział 4 ust. 4

W decyzji powinno być doprecyzowane, że udostępnienie infrastruktury Abonentom OK w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych nie stanowi naruszenia Umowy (kabel, z którego będzie korzystał OK będzie zakończony w lokalu Abonenta OK).

2. Rozdział 6 ust. 1

W naszej ocenie Umowa powinna wprost dopuszczać również możliwość zabezpieczenia jej wykonywania w alternatywny i tańszy dla OK sposób, takim jak wymiana własny, który zabezpiecza interesy OU oraz nie generuje (wysokich) kosztów po stronie OK. Pozostawienie w tym zakresie swobody (*...o ile strony nie postanowią inaczej...*) zdaniem KIKE spowoduje, że w wielu wypadkach żądanie enumeratywnie wymienionego zabezpieczenia stanowić będzie czynnik blokujący współpracę.

3. Rozdział 6 ust. 6

Obowiązek utrzymywania zabezpieczeń powinien zostać skrócony do 6 miesięcy od dnia zawarcia Umowy lub korekty wysokości zabezpieczenia. Strony co 6 miesięcy dokonują stosownej korekty co mogłoby być połączone z odstąpieniem od zabezpieczenia. Jeżeli przez okres 6 miesięcy OK terminowo uiszcza OU wszelkie płatności to brak jest potrzeby dalszego utrzymywania drogich zabezpieczeń. Środki przeznaczone na zabezpieczenia mogą być wykorzystywane do rozwoju sieci telekomunikacyjnych, co będzie korzystne dla potencjalnych abonentów.

4. Rozdział 6 ust. 8

Możliwość zaspokojenia roszczeń z ustanowionych zabezpieczeń powinna dotyczyć płatności, których termin jest opóźniony o co najmniej 30 dni, a OK nie uregulował zaległości w ciągu 14 dni od otrzymania wezwania. Takie terminy umożliwiają weryfikację zasadności naliczenia opłat i ich wysokości oraz uregulowanie wszelkich należności bez narażania OU na straty.

Dodatkowo możliwość wykorzystania zabezpieczenia nie może dotyczyć roszczeń spornych. Jeżeli OK złoży reklamację dotyczącą określonej należności to nie powinna ona zostać od razu zaspokojona z zabezpieczenia.

5. Rozdział 6 ust. 10

Obowiązek ustanowienia lub uzupełnienia zabezpieczeń nie powinien dotyczyć przypadków, gdy zabezpieczenia zostały wykorzystane niezgodnie z postanowienia Umowy (np. do zaspokojenia roszczeń spornych).

6. Rozdział 7 ust. 1 lit. a

Wysokość kary umownej powinna być doprecyzowana. Skoro OU nie sprawował Nadzoru to nie można określić wysokości kary z uwzględnieniem kosztów Nadzoru. Proponujemy, aby kara była równa opłacie za 2 godziny Nadzoru OU w dni robocze w godz. od 8:00 do 16:00.

7. Rozdział 7 ust. 1 lit. c

Kara nie może dotyczyć udostępniania kabla Abonentom OK, w celu świadczenia usług telekomunikacyjnych.

8. Rozdział 7 ust. 1 lit. e

Kara umowna powinna być zastrzeżona w taki sposób, aby jej wysokość była oczywista i nie zależała od wyliczeń żadnej ze stron Umowy. Uzależnienie wysokości kary od kosztorysu sporządzonego przez OU nie spełnia wskazanych wymogów, jest też sprzeczna z regulacjami k.c. regulującymi instytucję kar umownych (powinna być wskazana konkretna kwota lub konkretny sposób jej wyliczenia, pozbawiony uznaniowości).

9. Rozdział 7 ust. 2 lit. b

Wysokość kary umownej powinna być doprecyzowana. Skoro przedsiębiorca nie sprawował Nadzoru to nie można określić wysokości kary z uwzględnieniem kosztów Nadzoru. Proponujemy, aby kara była równa równowartości opłat za Nadzór za ilość godzin, w których przeprowadzana była Inspekcja.

II. Uwagi do części II:

1. Rozdział 1 Podrozdział 1.1 ust. 6

Termin Wizji nie powinien przypadać później niż 5 dni od otrzymania wniosku OK.

Opłata za niestawienie się na Wizji przez OU powinna być dotkliwa, aby ograniczyć sztuczne blokowanie dostępu do zasobów. Proponujemy zwiększenie wysokości kary.

2. Rozdział 1 Podrozdział 1.1 ust. 8 lit. c

Warunki powinny określać w jaki sposób dokonać analizy ekonomicznej nieopłacalności powielenia infrastruktury, szczególnie że w prowadzonych postępowaniach Prezes UKE kwestionuje kalkulacje sporządzane przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

3. Rozdział 1 Podrozdział 1.1 ust. 10

Decyzja powinna być sprawnie wykonywana, zatem termin do przeprowadzenia Inspekcji nie powinien być dłuższy niż 3 dni od doręczenia wniosku do OU.

4. Rozdział 2 ust. 1

Termin wykonania instalacji nie powinien być dłuższy niż 14 dni od dnia wpływu Zamówienia, aby umożliwić sprawne i szybkie rozpoczęcie realizacji dostępu, co jest korzystne przede wszystkim dla użytkowników końcowych.

5. Rozdział 3 Podrozdział 3.1 ust. 3

Należy doprecyzować w jaki sposób będą weryfikowane zasady prowadzenia prac w budynku (np. wprowadzić obowiązek przekazywania skanu umowy dostępowej od OU dla OK).

6. Rozdział 3 Podrozdział 3.1 ust. 4

Warunki powinny zapewniać szybszy termin realizacji prac planowych (np. 3 dni). Powinna być wprowadzona możliwość niezwłocznego dokonywania naprawy urządzeń OK.

7. Rozdział 3 Podrozdział 3.2 ust. 1

Umowa powinna zawierać możliwość wykonywania prac w trybie nadzoru nieciągłego, obecnie powszechnie stosowanego na rynku telekomunikacyjnym. OU dopuszczałaby przedstawicieli OK do prac, a na zakończenie weryfikował prawidłowość wykonanych czynności. Pozwoliłoby to ograniczyć koszty OK oraz zapewnić zabezpieczenie interesów OU.

8. Rozdział 3 Podrozdział 3.3 ust. 7

W celu zapewnienia ciągłości świadczenia usług awarie powinny być usuwane maksymalnie w ciągu 24 godzin, a w przypadku braku takiej możliwości OK powinien móc samodzielnie i bez Nadzoru dokonać naprawy.

9. Rozdział 3 Podrozdział 3.3 ust. 11

Warunki powinny zapewniać możliwość wykonywania napraw również bez Nadzoru OU (jeżeli OU nie będzie korzystał z prawa do wykonywania Nadzoru).

10. Rozdział 3 Podrozdział 3.3 ust. 12

Wątpliwe jest zdaniem Izby przyjęcie założenia o 3-letnim zwolnieniu z czynszu. Nie da się z góry oszacować kosztów naprawy, w zależności od charakteru awarii mogą one przewyższyć 3-letni czynsz, mogą one też być znacząco niższe. Zdaniem Izby lepszym rozwiązaniem jest przyjęcie rozwiązania opartego na pokryciu rzeczywistych kosztów naprawy poniesionych przez OK i ewentualne rozliczenie tej kwoty z przyszłym czynszem.

11. Rozdział 4 ust. 2

Warunki regulują dostęp do Kabla, a nie usługę BSA, zatem pojawia się pytanie, czy rezygnacja Abonenta OK ma być równoznaczna z powstaniem obowiązku zwrotu Kabla?

12. Rozdział 4 ust. 4 lit. c

Wnosimy o usunięcie. Warunki regulują kary umowne w takim przypadku, zatem OU nie powinien mieć możliwości żądania demontażu Kabla.

13. Rozdział 4 ust. 11

Z uwagi na konieczność zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych OU nie powinien mieć możliwości samodzielnego odłączenia urządzeń OK od Kabla.

III. Uwagi do części III:

1. Rozdział 3 ust. 1

Warunki nie mogą skracać terminu przedawnienia. OK powinien mieć możliwość zakwestionowania naliczonych opłat również po upływie 30 dni od otrzymania faktury, zgodnie z przepisami o przedawnieniach.

Z poważaniem,

Karol Skupień

Prezes Zarządu KIKE

Grupa Robocza ds.

Administracji Publicznej